

Valerio Olgiati sau cit de simpla poate devenii complexitatea.

(Arhitectura Nr.43, Aprilie 2006, pag. 47)

Poate tot ce e de spus despre Valerio Olgiati e doar atat:

Stie sa ajunga la esenta a ceea ce face.

Prezentarea proiectelor lui s-ar putea cu usurinta lipsii de eternele informatii ca metrii patrati, functii, data constructiei si mai stiu eu ce. Pur si simplu nu sint relevante. Proiectele lui nu sint nimic altceva decit ceea ce sint: o scoala. O casa.

O scoala. O casa.

Curatate de orice detalii inutil – pina in insasi esenta functiei lor.

Eliberate de orice forma cautata doar de dragul formei.

Duse la extremul simplitatii lor numai ca sa devina orice dar nu simple.

Simplitate nascuta din cuvinte. Olgiati proiecteaza vorbind cu colaboratorii lui. Cladirile se nasc direct din idei. Schite? Nu. O discutie. La sfirsit, cineva se duce la computer, deseneaza un plan, o sectiune, le imprima, le aduce. Da, e asa.

Timp pentru proiectare. Nu e nevoie neaparat de mult timp de gindire ca sa ajungi la un proiect de calitate. Trebuie doar sa fi arhitect bun. Asta a luat –ia- deja destul timp. Asta da ca ia timp.

Olgiati refuza eticheta regionalista. Nu considera defel ca cladirile lui se nasc din pietrele si stincile din jur, sau din propria lui legatura cu pamintul pe care s-a nascut. Nu crede ca e mai putin calificat sa construiasca in Bangladesh decit in cantonul Graubunden. Dezorientant pentru cine crede ca vede in cladirile lui abstractizarea lui genius loci? Absolut.

Olgiati insista; nu abstractizeaza nimic. A abstractiza datele unei realitati existente e pentru el un exercitiu de nivel inferior. Cautarea e mai adinca. Rezultatul vine de mai departe.

Rational si irational. Rationalul e simplu. Predictibil. Simplu. Analizabil. Lasat singur, pe cit e de fundamental pe atat e de plicticos si rece. Si atunci ce e mai rational decit sa introduci irationalul? Un unghi se deformeaza neasteptat si cutia rece de beton capata o vibratie. O lumina. Vorbeste.

Beton, pur si simplu. Material real si viu.

Importanta calitatea constructiei? Vitale detaliile ingrijite? Nu. E doar modul in care se construiesc in Elvetia. Un proiect bun poate fi construit si prost; trebuie doar sa stii dinainte. Sa te astepti. Sa transformi dezavantajul in calitate.

Inimitabil. Lui Olgiati nu ii e frica de imitatori. Tot ce poate fi imitat e procesul care duce la un anumit rezultat. Rezultat unic prin insasi natura lui. Si atunci, cum sa-ti fie frica de imitatori?

O singura urare pentru Valerio Olgiati: sa construiasca mai mult decit pina acuma. Sa pastreze simple proiecte din ce in ce mai mari si complexe. Sa-si duca lectia la un nivel si mai inalt. Am avea mult de cistigat. Si el.